

<http://theconversation.com/these-five-countries-are-conduits-for-the-worlds-biggest-tax-havens-79555>.

6. Luchko M. Accounting in Ukraine under implementation of the European legislation [Електронний ресурс] : monograph / M. Luchko, N. Khorunzhak, I. Benko [et al.] ; under the guidance M. Luchko. - Ternopil : TNEU, 2017. - 232 p.

Ільків А. І.

магістрант

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ОБЛІК І ОПОДАТКУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ АСПЕКТ

Директива 2013/34/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 26 червня 2013 року [1] про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і відповідні звіти окремих видів компаній, яка доповнила Директиву 2006/43/ЄС Європейського Парламенту і Ради та відмінила Директиви Ради 78/660/ЄЕС і 83/349/ЄЕС, набула чинності 20 липня 2013 року і країни члени зобов'язані протягом двох років з цієї дати привести у відповідність до неї своє законодавство. Зважаючи на теперішній статус України, як одного з асоційованих членів ЄС, з часом доведеться вирішувати питання узгодження національного законодавства в сфері обліку та податкової політики згідно вимогам Європейського союзу. Саме тому актуальним є дослідження питання обліку та оподаткування підприємств в умовах застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності.

З іншої сторони ще однією прерогативою для органів влади у країнах Європейського союзу є податкова політика. Водночас кожна країна зобов'язується дотримуватися фундаментальних принципів організації податкової системи та національної податкової політики, що стосується вільного переміщення товарів на європейському внутрішньому ринку. Наступні заходи щодо впровадження принципів та якісного їх виконання при встановленні країнами учасницями податкового законодавства та його узгодженості з політикою ЄС, здійснюються регулюючими органами, зокрема Європейською Комісією.[2.45]

Європейська комісія зобов'язується перевіряти податкові пільги що були надані окремим підприємствам, комерційним структурам, секторам економіки або громадянам ЄС, для запобігання невідповідних конкурентних переваг перед іншими суб'єктами господарювання в економіці. За наявності таких пільгових вигод Європейська Комісія може вимагати їхнього скасування та вимагати компенсаційних виплат за отримані в минулому вигоди. Крім того, Європейська Комісія може запропонувати пропозиції щодо правил та напрямків додаткового регулювання з функціонування загальноєвропейського ринку і які повинні бути реалізовані у всіх країнах ЄС (наприклад, податки на міжнародні операції). Для того, щоб запропоновані ініціативи Європейської Комісії щодо податкового законодавства прийшли в дію, вимагає від усіх країн-учасниць одноголосної згоди.[4.52]

У Євросоюзі найбільшу частку займають мікро та малі підприємства – 98,7%, в яких зайнято більше 49,2% населення Європейського Союзу, та додана вартість яких є складає 39,4% Мале підприємництво утворює ядро – міцну основу для подальшого розвитку середніх та великих підприємств. [3.]

Найбільш поширеним показником, який можна використовувати для оцінки ефективності податкової системи країни та її впливу на економіку в цілому, є ставка податку (податковий коефіцієнт). Він визначається як співвідношення суми податків, що сплачуються до ВВП за відповідний рік. Незважаючи на простоту розрахунку та розуміння

цього взаємозв'язку, його використання не завжди дозволяє отримати результати для порівнянь між країнами, оскільки, відповідно до деталей національного законодавства кожної країни, обов'язкові соціальні внески будуть відображатися по різному в сумі сплачених податків. Для того щоб, проаналізувати рівень податкового навантаження в країнах ЄС можна використовувати показник загального податкового навантаження, який описується як співвідношення суми податків і обов'язкових соціальних внесків (скоригованих на суму безнадійної заборгованості) на обсяг ВВП.

Результати розрахунку цього показника для країн ЄС з 2010-2016 році представлені на рис. 1.

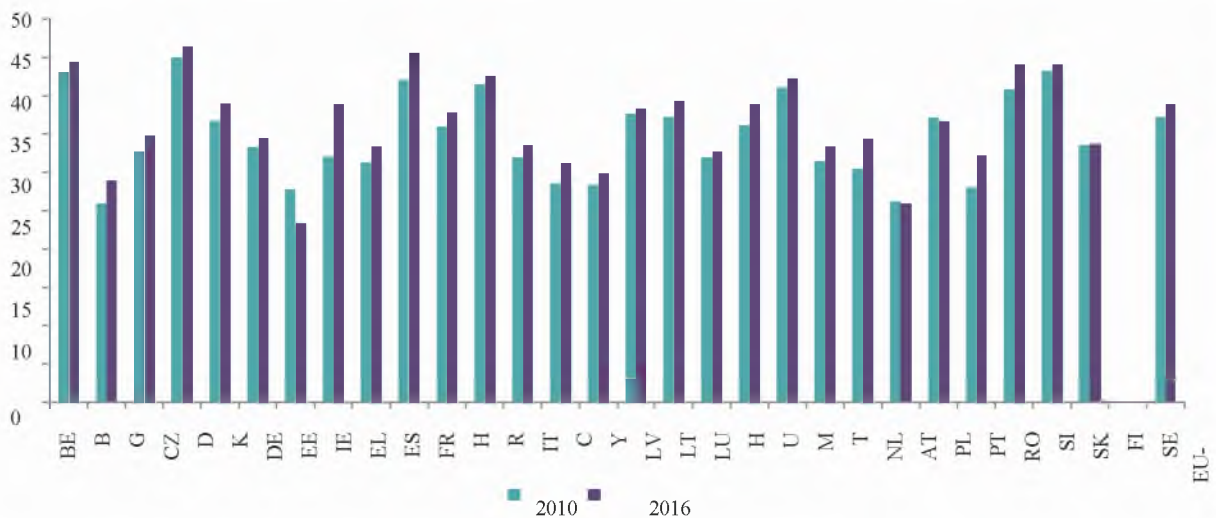

Рис. 1. Рівень податкового навантаження в країнах ЄС у 2010-2016 рр.

Рівень оподаткування значною мірою відображає соціальний вибір щодо податкових надходжень та державних витрат. Відсутність значних показників щодо впливу загального рівня оподаткування на економічне зростання.

Таким чином можна зробити висновок, що податкова система в ЄС формується шляхом збереження відносної автономії національних урядів при формулюванні власної податкової політики за умови дотримання встановлених податкових вимог, спрямованих на забезпечення ефективного функціонування загальноєвропейського ринку та вільного руху товарів і послуги, капітал, робота і технології. На поточному етапі основними завданнями фіскальної політики ЄС, які вирішуються на загальноєвропейському рівні, є боротьба з ухиленням від сплати податків, податкове шахрайство та уникнення подвійного оподаткування доходів фізичних та юридичних осіб отримани на території з різних країн ЄС.

Список використаних джерел

1. Directive: 2013/34/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on the annual financial statements, consolidated financial statements and related reports of certain types of undertakings, amending Directive 2006/43/EC of the European Parliament and of the Council and repealing Council Directives 78/660/EEC and 83/349/EEC/ [Ел. ресурс]. Режим доступу: <http://eur-lex.europa.eu/>
2. Alstadsæter A., S. Barrios, G. Nicodeme, A. Skonieczna, and A. Vezzani (2018), Patent Boxes Design, Patents Location and Local R&D. *Economic Policy*, 33(93): p. 131-177.
3. Alstadsæter A., N. Johannesen, and G. Zucman (2017), Tax Evasion and Inequality. *NBER Working Papers* p. 37-72.

4. Alvarez-Martinez, M., S. Barrios, D. d'Andria, M. Gesualdo, G. Nicodème, and J. Pycroft (2018), How Large is the Corporate Tax Base Erosion and Profit Shifting? A General Equilibrium Approach. CEPR Discussion Papers.
5. Auerbach A.J., and L.J. Kotlikoff (1987), Evaluating fiscal policy with a dynamic simulation model. American Economic Review, 77, p. 49-55.

Мединська Т.В.

кандидат економічних наук, доцент

Гатиліак Ю.О.

магістрант

Львівський торговельно-економічний університет

м. Львів, Україна

УПРАВЛІННЯ ПОДАТКОВИМИ РИЗИКАМИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Проблеми виникнення податкового, як і будь-якого іншого виду ризику, може бути поставлено на професійну основу, тобто ризик може бути професійно керований та ним можна управляти.

Податкові ризики можуть розглядатися з двох позицій – підприємця і держави. Податковий ризик підприємця пов'язаний з можливими змінами податкової політики (поява нових податків, ліквідація або скорочення податкових пільг тощо), а також зміною величини податкових ставок. Податковий ризик держави полягає в можливому скороченні надходжень до бюджету в результаті зміни податкової політики та/або величини податкових ставок [1, с. 74].

Управління ризиками являє собою специфічну сферу економічної діяльності, що вимагає глибоких знань в області податкового, цивільного, адміністративного та кримінального права, аналізу господарської діяльності, методів оптимізації господарських рішень і багато чого іншого. У контексті даного дослідження, зосередимо увагу на податкових ризиках держави та моделі управління ними.

Управління податковим ризиком – це сукупність методів і прийомів, що дозволяють певною мірою прогнозувати недонадходження податкових платежів у бюджет і вживати заходів до виключення або зниження негативних наслідків цих подій.

Управління ризиками є комплексним процесом, який повинен охоплювати всі функціональні напрями діяльності органів державної фіскальної служби (усі процеси адміністрування податків) та усі організаційні рівні (структурні підрозділи). Управління ризиками при адмініструванні податків є одним з управлінських процесів, і в той же час основним принципом забезпечення ефективності інших процесів діяльності органів ДФС України.

Загальну модель управління ризиками у діяльності органів ДФС України наведено на рис. 1.

Отже управління податковими ризиками передбачає:

- 1) визначення ризиків та проблем – передбачає визначення вірогідних джерел та значимості ризику, який є загрозою для виконання завдань організації, досягнення цілей її діяльності (забезпечує формування переліку потенційних проблем та ризиків);
- 2) формування системи кількісних показників ступеня ризику – етап, на якому експертні робочі групи визначають показники, на основі яких будуть встановлюватись якісні та кількісні значення оцінок ризиків;
- 3) якісний та кількісний аналіз ризику – оцінюються якісно та кількісно на основі застосування експертних знань, статистичних та інтелектуальних методів, вивчаються з